

Uchwała Nr 4/2011

Zarządu Polskiego Stowarzyszenia Implantologicznego

z dnia 23 września 2011 roku

w sprawie przyjęcia oficjalnego stanowiska PSI w kwestii kształcenia podyplomowego

§ 1.

Obecni na zebraniu Zarządu w Poznaniu, w dniu 23 września 2011 roku członkowie Zarządu Polskiego Stowarzyszenia Implantologicznego postanawiają przyjąć uchwałę w sprawie przyjęcia oficjalnego stanowiska PSI w kwestii kształcenia podyplomowego w zakresie implantologii stomatologicznej w Polsce w kontekście edukacji w Unii Europejskiej, co stanowi załącznik nr 1 do niniejszej Uchwały:

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

§ 3.

Uchwała została podjęta w głosowaniu jawnym.

.....
(czytelny podpis Prezidenta)

.....
(czytelny podpis Sekretarza)

Załącznik nr 1

**Stanowisko PSI Polskiego Stowarzyszenia Implantologicznego w sprawie kształcenia
podyplomowego w zakresie implantologii stomatologicznej
w Polsce w kontekście edukacji w Unii Europejskiej**

W ostatnich latach obserwujemy w Polsce dużą aktywność związaną z organizowaniem kursów przez ośrodki akademickie, ośrodki prywatne, stowarzyszenia i firmy działające w branży implantologicznej, mające na celu kształcenie lekarzy, techników dentystycznych, asystentek oraz higienistek stomatologicznych w dziedzinie implantologii stomatologicznej. Wraz z procesem unifikacji systemów edukacyjnych dotyczących szkolenia dyplomowego w ramach Procesu Bolońskiego w Unii Europejskiej, z biegiem lat postępuje również upodobnienie schematów edukacyjnych w odniesieniu do kształcenia podyplomowego, co dotyczy także implantologii stomatologicznej. Kształcenie podyplomowe w Unii Europejskiej w zakresie implantologii stomatologicznej jest prowadzone na różnych płaszczyznach organizacyjnych – poprzez uniwersytety medyczne, stowarzyszenia naukowe zajmujące się implantologią stomatologiczną, stowarzyszenia branżowe, mające charakter związków zawodowych, ośrodki prywatne i firmy działające w branży implantologicznej we współpracy z odpowiednimi izbami lekarskimi. W celu zapewnienia realizacji szerokiego interdyscyplinarnego zakresu szkolenia zwykle rozwija się współpraca pomiędzy różnymi jednostkami organizacyjnymi. Z powodzeniem współpracują ze sobą ośrodki akademickie i ośrodki prywatne, a platformą organizacyjną są najczęściej stowarzyszenia naukowe wspierane przez sponsorów.

Szkolenia prowadzone przez różne jednostki organizacyjne (podmiot prowadzący i koordynujący szkolenie) w krajach Unii Europejskiej można porównać na podstawie różnych kryteriów: celu ogólnego kształcenia, uzyskanych kompetencji i kwalifikacji, wymaganej wiedzy teoretycznej i wymaganych umiejętności praktycznych po ukończeniu kształcenia, formy kształcenia teoretycznego i praktycznego, formy i metody bieżącej oceny wiedzy teoretycznej i nabytych umiejętności praktycznych w trakcie kształcenia, literatury i czasopism zalecanych w zakresie implantologii stomatologicznej, wykonywania określonych procedur medycznych, minimalnej liczby określonych procedur medycznych, które lekarz zobowiązany jest wykonać samodzielnie lub pod nadzorem specjalisty w czasie kształcenia, zakresu i trybu przeprowadzania egzaminu praktycznego i teoretycznego, warunków realizacji kształcenia, a także warunków akredytacji jednostek prowadzących kształcenie koordynowane przez podmiot prowadzący.

Programy kształcenia podyplomowego zawierają z reguły następujące elementy: wprowadzenie do implantologii stomatologicznej, anatomię i fizjologię w odniesieniu do zabiegu implantacji, radiologię w implantologii stomatologicznej, materiały augmentacyjne (materiały zastępujące kość, błony zaporowe), planowanie w implantologii stomatologicznej, techniki odbudowy tkanek miękkich i twardych, sterowaną regenerację tkanek w implantologii, kolejne etapy zabiegu implantologicznego, protetykę implantologiczną, przegląd różnych rozwiązań implantoprotetycznych, kliniczne i laboratoryjne fazy wykonawstwa prac implantoprotetycznych, pozycjonowanie implantów w aspekcie biomechaniki protetycznej, zagadnienia estetyki w

implantologii stomatologicznej, aspekty periodontologiczne w implantologii stomatologicznej, zaawansowane zabiegi odbudowy tkanek miękkich i twardych, pełne rekonstrukcje implantoprotetyczne łuków zębowych, długofalową opiekę periodontologiczną nad pacjentem implantoprotetycznym – badania kontrolne, powikłania i sposoby ich rozwiązywania, przypadki kliniczne, zagadnienia prawne i organizacyjne w implantologii, wprowadzenie do chirurgii stomatologicznej, podstawowe zabiegi z zakresu chirurgii stomatologicznej w teorii i praktyce, uczestnictwo w zabiegach implantologicznych jako czynna asysta lub zabiegi obserwowane „na żywo”

Jako przykładowe szkolenia w Polsce i za granicą koordynowane przez stowarzyszenia naukowe jako główne podmioty można wymienić:

- **Curriculum Implantologii PSI** – Kształcenie podyplomowe z dziedziny implantologii stomatologicznej Polskiego Stowarzyszenia Implantologicznego PSI (1 rok, 108 h szkoleniowych) – od roku 2005,
- **Curriculum Implantologii OSIS** - Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Implantologii Stomatologicznej OSIS (1 rok)- od roku 2009,
- **Curriculum Implantologie DGOI** - Deutsche Gesellschaft für Orale Implantologie (1rok, 108 h szkoleniowych)
- **Curriculum Implantologie BDIZ EDI** Bundesverband der Implantologisch Tätigen Zahnärzte – The European Association of Dental Implantologists (1 rok szkoleniowy),
- **Curriculum Implantologie DGZI** Deutsche Gesellschaft für Zahnärztliche Implantologie (1 rok szkoleniowy).

Obecnie w Unii Europejskiej realizowane są lub przygotowywane do realizacji programy szkolenia podyplomowego na poziomie studiów magisterskich (Master of Science MSc). Trwają również prace nad przygotowaniem ogólnoeuropejskiego programu na poziomie studiów magisterskich (Master of Science MSc) – European Master of Oral Implantology, który miałby obejmować między innymi ponad 2-letnie kształcenie, 24 moduły seminaryjne i magisterską pracę dyplomową.

Jako przykładowe szkolenia koordynowane przez uniwersytety medyczne można wymienić:

- **Uniwersytet we Frankfurcie nad Menem** – Curriculum Implantologie (1 rok, 15 ECTS)
- **Steinbeis – Hochschule Berlin** we współpracy z DGI
- **Uniwersytet we Frankfurcie nad Menem** – Master of Science in Oral Implantologie (MSc) (2 lata, 60 ECTS),
- **Donau Universität Krems** – Master of Science Implantologie (MSc) (5 semestrów,150 ECTS).
- **New York College of Dentistry** - Implant Continuum Education (1,5 roku)

Programy szkoleniowe funkcjonujące w Unii Europejskiej i prowadzone, jak wspomniano, przez różne jednostki organizacyjne i podmioty prowadzące oraz koordynujące szkolenie kończą

się nadaniem różnego typu certyfikatów, uprawnień bądź umiejętności w zakresie implantologii stomatologicznej, które funkcjonują w ramach prawa obowiązującego w danym kraju członkowskim. Podejmowana jest współpraca na szczeblu ogólnoswiatowym i europejskim pomiędzy różnymi stowarzyszeniami, mająca na celu ujednoczenie kryteriów i zasad edukacji w dziedzinie implantologii stomatologicznej. Przykładem takiej współpracy jest afiliacja Polskiego Stowarzyszenia Implantologicznego PSI w ramach ICOI International Congress of Oral Implantologists, New York University College of Dentistry oraz DGOI Deutsche Gesellschaft für Orale Implantologie (od roku 2003), jak również działalność Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Implantologii Stomatologicznej OSIS w ramach European Association of Dental Implantologists OSIS – EDI (od roku 2004), współpraca OSIS z CEIA Central European Implant Academy oraz New York University College of Dentistry.

Poszczególne szkolenia organizowane przez różne podmioty, samodzielnie bądź we współpracy z innymi podmiotami szkoleniowymi w Unii Europejskiej, w różnych formach kończą się egzaminami i nadaniem **certyfikatów umiejętności**.

Obecnie funkcjonują w Polsce następujące certyfikaty umiejętności nadawane przez podmioty szkoleniowe:

- Międzynarodowy Certyfikat Umiejętności Implantologicznej - Implantolog (Fellowship) PSI/ICOI/DGOI/NYU - od roku 2005
- Międzynarodowy Certyfikat Umiejętności Implantologicznej - Ekspert d/s implantologii stomatologicznej (Diplomate) PSI/ICOI/DGOI/NYU - od roku 2005
- Certyfikat Umiejętności Implantologicznej Uniwersytetu we Frankfurcie nad Menem- od roku 2007
- Master of Science in Oral Implantologie. Uniwersytet we Frankfurcie nad Menem- od roku 2009
- Certyfikat Umiejętności Implantologicznej OSIS/BDIZ/EDI - od roku 2009
- Międzynarodowy Certyfikat Implant Continuum Education. NYU/OSIS/CEIA -od roku 2010

Od dłuższego czasu w naszym kraju trwają prace nad programem kształcenia w zakresie umiejętności „Implantologia stomatologiczna”. Stanowisko PSI w tej sprawie zostało wyrażone w dn. 18 stycznia 2010r. w piśmie do Podsekretarza Stanu Sz. P. Adama Fronczaka (załącznik nr 2). Zgodnie z nim, Polskie Stowarzyszenie Implantologiczne nie widzi w chwili obecnej potrzeby wprowadzania w dziedzinie implantologii stomatologicznej umiejętności z zakresu węższej dziedziny medycyny i wnioskowało o skreślenie z listy umiejętności Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wyższego dziedziny “implantologia stomatologiczna”. Polskie Stowarzyszenie Implantologiczne stoi na stanowisku, że w dziedzinie “implantologia stomatologiczna” nadawanie umiejętności powinno pozostać, tak jak dzieje się do tej pory, w gestii odpowiednich towarzystw naukowych lub uniwersytetów medycznych.

Za Zarząd Polskiego Stowarzyszenia Implantologicznego
dr n.med. Mariusz Duda